

Online anyák

Online terek, amelyek kinyitják az ajtót az édesanyáknak. Ahol beszélhetnek a gondjaikról egymás között. Miért jöttek létre ezek az oldalak? Hivatásból, barátságból, magányból, eltökéltségből. A lényeg: igény van rájuk.

Szöveg - Széles-Horváth Anna / Kép - Helga Schaefer

♦ A közösség szó hallatán elsöre talán azokra a négy-húsz fős társaságokra gondolunk, amelyek a szűk környezetünk részei. Pedig a hétköznapjainkban jelenlévő online tér határtalan. A legnépszerűbb, édesanyákat összefogó oldal, a Kismamablog egy nagyváros lakosságának felel meg. A Vida Ágnes pszichológus által megálmodott közösséghez több mint kétszázezren csatlakoztak már. Mivel Ági hivatása alapvetően az, hogy segítsen, nem volt nehéz felvállalnia ezt a feladatot a világhálón is. „A gyes idején én is fórumoztam, és mivel a többi felhasználó tudta, hogy pszichológus vagyok, gyakran fordultak hozzám. Ezért gondoltam, hogy az alapvető, visszatérő problémákkal kapcsolatban hasznos lenne egy állandó felületen foglalkozni” – emlékszik vissza. A honlap 2007-ben indult, a közösségi oldalon pedig 2009-ben jelent meg a Kismamablog. „Ez hozzáadott egy plusz élményt az addig is jól működő párbeszédhez: az érzést, hogy szinte élő beszélgetéseket folytatunk. Az olvasók gyorsan reagálhatnak az én gondolataimra és egymáséira is. Mindenkinek hatalmas szüksége van arra, hogy meghallgassák.”

Az elszigeteltség, a magány érzése nem új keletű. Már az előző században is hozzátartozott az anyasághoz. „1967-ben vezették be a hároméves gyeset, amely örömmel töltötte el a nőket, akik addig egy év után visszaálltak a munkába. Azonban ennek is voltak árnyoldalai: a hetvenes években kiugróan megnőtt a szülés utáni depresszió, illetve az anyák közötti alkoholizmus előfordulása. Három év hosszú idő és a közösség hiánya évszámától függetlenül magányhoz vezet” – fűzi hozzá a pszichológus.

Bár száz évvel ezelőtt a kisgyerekes anyának a ház körül még sokkal több teendője akadt – etette az állatokat, kézzel mosott –, mégis többféle emberi kapcsolatot ápolhatott napközben. Nem kizárólag a gyermekeivel találkozott. „A szomszédok gyakran vigyáztak egymás gyerekeire, a közeli rokonok együttműködtek, nemcsak a falvakban, még a városi bérházakban is létezett ez a fajta közteherviselés. Amellett, hogy persze a nagymamák sem dolgoztak ötven-hatvanévesen, ezért sokkal inkább jelen tudtak lenni az anya és a gyermek hétköznapjaiban.”

Persze a mai anyák magányérzésében is akad olyan tényező, amely a modern kor sajátja. „A munkaidők is egyre hosszabbak, a terjedő mobilitás pedig sok-sok apát szólít messze a családtól. Ők gyakran hétvégekre, kéthetente vagy épp havonta járhatnak csak haza” – mondja Ági, aki ezért döntött úgy, hogy elindítja a Baráttalaló csoportot. Ennek segítségével az egymáshoz közel élő, magányos édesanyák felvehetik a kapcsolatot. A neten fellelhető túl sok információ is okoz nehézségeket, hiszen gyakran felesleges ijedséghez, bizonytalansághoz vezet. Azonban a többségnek erőt ad a tény, hogy nemcsak ő él bizonyos kérdésekkel, problémákkal, értékrenddel. Mi több, másnak, másutt más lehet a gyógyír ugyanarra a gondra.

A Mommyntity csapata: Kis-Várday Juli, Pollák Vica, Ócsai Dorka, Szabó Anna Eszter, Somlai Dudi

ÖTEN IS EZERFÉLÉK VAGYUNK

Eltérő nézőpontok bemutatása, valamint az elfogadás hangnemében zajló beszélgetés a célja a Mommyntity nevet viselő közösségnek is, amely alig fél év alatt több mint ötezer követőt gyűjtött maga köré oldalán. A Mommyntity, amely a mommy és community szavakat fonja össze, öt édesanya ötletén alapul, akik úgy érezték: az anyaság valódi, boldogságot, kétségeket, magányt és megpróbáltatásokat egyaránt magába foglaló arcáról még mindig kevés szó esik. Ócsai Dorka, Kis-Várday Juli, Szabó Anna, Somlai Júlia (Dudi) és Pollák Viktória (Vica) együtt vágta bele a közösségépítésbe, bár a kezdetekkor közülük sem ismert mindenki mindenkit. „Dorka, Anna és Juli fejében született meg először az ötlet, aztán egyikük-másikuk által Dudi és én is bevonódtunk a projektbe, amiről mindnyájan lelkesen hittük: hiánypótló vállalkozás” – meséli Vica. Hozzáteszi: abban biztosak voltak, hogy az online térben építik fel a sokszínűsége alapozott csapatot, hiszen az otthon, gyesen lévő kismamákat, illetve a dolgozó anyákat egyaránt így érhetik el legkönnyebben. Ahogy Vica mondja: nem abban jelentettek újdonságot, hogy beszélnek az anyaságról, inkább a módban, hiszen többen vannak, többféle szemlélettel, egyszerű, hétköznapi nők, akikkel bárki azonosulhat.

Arra pedig, hogy a Mommyntitynek megkérdőjelezhetetlen része az elfogadás, a mottójuk is bizonyítja. „Nemcsak a most már ötezer fős csapatunkra igaz a sokszínűség. Már mi ötten is olykor több mint ötfélék vagyunk. Szoptatók, tápszeres, babakocsis, hordozós, otthonszülő, császáros és folytathatnánk a sort a végtelenségig. Persze nem hallgatjuk el a véleményünket, hogy miért éppen az a választásunk, ami, de nem akarjuk megváltoztatni egymást. Erről szól a kis és nagy közösségünk egyaránt” – magyarázza Vica.

Az empatikus hozzáállásra pedig valóban nagy az igény, ezt bizonyítja, hogy kellemetlen, kötekedő vagy bántó kommentet alig kapnak. Annak ellenére, hogy nem csak egyetértés övez egy-egy posztot. „Az eddigi koncepció szerint a heti téma kapcsán mind az ötten írunk bejegyzést, naponta elosztva. A követők közül ki ezzel értett egyet, ki azzal. Nekünk terápia az írás, az olvasóknak pedig terápia a kommentelés. Mindenki jól jár” – nevet Vica. Szerinte még egy igazán lényeges dolog közös bennük, a több ezer nőben, akik a Mommyntity ölelésében találkozhatnak: mindnyájan szeretik a gyerekeiket és boldognak akarják látni őket. Ennél fontosabb közös nevezőt pedig aligha lehet találni.

MÁSNAK LEGYEN KÖNNYEBB AZ ÚT

A közösségépítés vágya persze nemcsak barátságok nyomán születhet, hanem a magányból adódóan is. Mert aki megszólít és segít, maga is partnert talál a párbeszédhez, amely hiányzik az életéből. „Sokszor az ismerősök elfogaltak, nehezen elérhetőek, vagy csak bátortalanságból nem merjük keresni őket friss, kérdésekkel teli anyaként. Kimozdulni pedig nem mindenkinek könnyű otthonról” – mondja Gálné Renáta, aki három kicsi gyerekkel maradt egyedül a hétköznapiakra, mivel férje külföldön dolgozik, hogy biztosítsa a megélhetést.

Többek között ezért indította el a Patrona nevű honlapját, amelynek keretében a kismamaságtól a kisgyerekes létig terjedően osztja meg tapasztalatait. „Amikor az első gyermekem született, nem tudtam hova fordulni a kérdéseimmel. Nem láttam kicsit felnőni magam mellett, a teendők újak voltak, elszigeteltnek éreztem magam. A cél, hogy más anyukáknak ne kelljen végigjárni a tanulás és tapasztalás rögzös útját. Ezért írom le a tanácsaim arról, hogy miként készülhetünk fel a szülésre, vagy mit tehetünk a hasfájós babánkért. Összefoglalót, úti kalauzt, gondolatébresztőt szeretnék adni.”

Renátától több édesanya kérdezte a környezetében, hogy miért nem megy védőnőnek, hiszen oly sokat tud segíteni. Ő inkább más utat választott: „Bár az oldalam még gyerekcipőben jár, már most sokan visszatérnek, tovább olvassák a cikkeket. Bizom abban, hogy idővel személyes párbeszédem is helyet kapnak.”

Úgy véli: a problémák többsége ismétlődő, legfeljebb a megoldások, korszerűsödnek vagy letisztulnak, ezért jobban felkészülhetünk rájuk. Azzal pedig, hogy az oldalon adott segítséggel a tudást gyorsabban elérhetővé teszi, hozzájárul, hogy az anyák az így fennmaradt időt is a gyermekeikre szánják. Kétségek, féltelmek, válaszok keresése helyett.

„Fontos a kritikus szemlélet, a megkülönböztetés képessége, az alázat. Kell, hogy hajtson valami, akarjunk fejlődni. Ezért szeretném, hogy az engem megtaláló nők együtt gondolkodjanak, merjenek kérdezni, vitatkozni, szellemi és lelki társra találjanak, különösen elzártságukban” – fűzi hozzá Renáta, aki a gyermek fejlődését meghatározó anyai lélekkel is sokat foglalkozik írásaiban. Hiszen a gondoskodást ő nemcsak a szűk, hanem a nagyobb családjában, az anyák közösségében is szeretné megélni.

ÖTLETBŐL FRANCHISE

Hasonló gondolatok vezérelték Gellén Nórát, azt a pécsi kismamát is, aki hat évvel ezelőtt elindította az első Imami oldalt. A honlapot az érdeklődő családoknak szánta azért, hogy minden kérdésre egy helyen megtalálhassák a hiteles választ. A mára franchiseként létező Imami 17 megyeszékhelyen és két városban működik sikerrel. Ezek nemcsak tanácsokkal szolgálnak a különböző korosztályoknak, hanem programjainlók, friss hírek, pénzügyi jogi változások, szakértői vélemények is megjelennek a felületükön.

„Minden Imami oldal mögött egy-egy kisgyermekes anyuka áll. Budapesten Antal-Ferencz Ildikóval és Vági-Tóth Lillával hárman szerkesztjük a honlapot, összesen hét kisgyerekekkel büszkélkedünk” – mondja Halász Kinga, a fővárosi csapat egyik tagja. Ahogy meséli: nemcsak saját körükben, hanem országos szinten is a sokszínűség a siker egyik receptje. „Van közöttünk grafikus, bába, közgazdász, jogász, könyvelő, pedagógus, köztisztviselő, és még sorolhatnánk. Miközben az értékrendünk közös: szeretnénk felhívni a figyelmet a családra, mint értékre, aktívan hozzájárulni a családbarát szemlélet formálásához.” Azt, hogy a munkájuk egyben közösségépítés, pedig a bőrükön érzik. Legalábbis virtuálisan. „Hónapról hónapra nő az olvasóink száma: ez a bizonyíték nekünk, hogy szükség van egy ilyen helyi igényeket kielégítő családi információs oldalra. Közel ötezer hírlevélolvasónak, háromezer feletti Facebook-követői bázisnak, és havonta több tízezer látogatónak örülhetünk Budapesten. Országos szinten pedig csaknem 150 000 emberhez jutunk el minden hónapban” – sorolja Kinga a számokkal mérhető örömeiket. Bár ezek mellett a személyes visszajelzések adják számukra a valódi elégedettséget.

„Ösztönözzük az interaktivitást: bátorítjuk a csatlakozókat, hogy írják meg a véleményüket. Ők pedig élnek is a lehetőséggel. Hozzászólnak a cikkeinkhez, jelzik, ha nem aktuális információt találnak, értékelik a helyi oktatási intézményeket, kérdezik a szakértőinket vagy épp terméket adnak-vesznek az online börszénken.” Kinga hozzátesszi: a honlap mottója – „minden egy helyen, amire egy (leendő) szülőnek szüksége lehet” – egyben azt is jelzi, hogy a budapest.imami.hu sosem lesz kész. Folyamatosan bővül és alakul, hiszen az olvasók örömeit és információt, ők pedig hivatást találtak benne. ♦

**Akció: 2016. 04. 17–29. között
Ajándék nyaralás a nagyszülőnek!**

Családi programok:

Tengerechri: óriás élő társasjáték a hét minden napján

Értsünk szót: hogy meghalld, ami nem hangzott el - interaktív tréning szülőknél
Játékos gyermeknevelés **Vida Ágival** kisgyermekes családoknak 0 éves kortól

Foglalási kód: **p112**

WWW.KOLPING.HOTEL.HU

KOLPING HOTEL** SPA & FAMILY RESORT**
8394 Alsópáhok, Fő u. 120. • Tel: (+36) 83 344 143
sales@kolping.hotel.hu • facebook.com/kolpinghotel
youtube.com/kolpinghotel

FOGLALJON A LEGJOBB ÁRON HONLAPUNKON!

A foglalás feltételeiért látogassanak el weboldalunkra, vagy keressék szobafoglaló kollégáinkat.

